

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski (przewodniczący)

SSN Kazimierz Klugiewicz (sprawozdawca)

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **M. K.**

skazanego z art. 197 § 3 pkt 2 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,

w dniu 25 czerwca 2019 r.,

zażalenia skazanego

na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 2019 r., sygn. akt V KO 9/19,
o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania wobec jego oczywistej
bezzasadności,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 21 marca 2019 r. skazany M. K. złożył zażalenie na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 2019 r., sygn. akt V KO 9/19, o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania – w sprawie Sądu Okręgowego w G. o sygn. akt II K [...], zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 30 stycznia 2014 r., sygn. akt II Aka [...] - wobec jego oczywistej bezzasadności. W jego uzasadnieniu kwestionował swoje sprawstwo i przedstawiał okoliczności związane ze sprawą. Taka argumentacja, nieodnosząca się do kwestii prawidłowości wydania zaskarżonego postanowienia, nie może prowadzić do jego wzruszenia. Należy podkreślić, że przedmiotem

postępowania odwoławczego, zainicjowanego wniesionym zażaleniem, jest kontrola prawidłowości wydanego postanowienia, nie zaś ponowne badanie podstaw wznowieniowych. Sąd Najwyższy już wcześniej, bo postanowieniem z dnia 30 listopada 2016 r. (sygn. akt V KO 85/16), odmówił przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie postępowania we wskazanej na wstępie sprawie, również wobec jego oczywistej bezzasadności.

Z tych też względów oraz nie stwierdzając uchybień, które należałoby uwzględnić z urzędu, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.